

французскитѣ актьори оставилъ надутата декламация, заговорилъ съ простъ езикъ, обърнжлъ надлежното внимание на костюма и жеста. **Л**-вата физиономия била отъ най-обикновенитѣ и растѣтъ му малѣкъ; нѣ всичко това се забравяло, благодарение на удивителната му игра. Той съумѣлъ да направи не доста гжвкавия си отъ природата гласъ способенъ за най-разнообразнитѣ изражения на страстьта и чувството. **Л**-витѣ *Mémoires* сж обнародвани (Парижъ 1801 и 1874) отъ сина му. Виж. Talma, *Réflexions sur Lekain* (Брюкселъ, 1827).

Леки (*Уилямъ Едурдъ*). Английски историкъ, род. въ 1838 въ Дублинъ, дѣто и свършилъ наукитѣ си въ Trinity College. Добилъ голѣма извѣстность съ съчинението си *History of the rise and influence of the spirit of rationalism in Europe* (*История на появляването и влиянието на духа на рационализма въ Европа*) [1865, 5 изд. 1872]. Въ тоя трудъ **Л**. исказва мисльта, че до кръстоноснитѣ походи християнството е било едно чисто благодѣяние, безъ всѣкой примѣсъ: ако рационализмътъ далъ на свѣта умствената свобода, християнството му принесло нравствения законъ. За да докаже второто положение **Л**. е написалъ своята *History of European Morals from Augustus to Charlemagne* (*История на Европейската нравственостъ отъ Августа до Карла Велики*) [1869, 3 изд. 1877]. Въ това съчинение **Л**. дава единъ разборъ на разнитѣ системи нравственостъ; и тия системи той свожда въ двѣ школи, които се боржтъ и въ съврѣмenna Англия: идеалистическа и утилитарна. Самъ **Л**. е привърженикъ на първата

школа, която нарича и интуитивна. Въ *Историята на Нравствеността* **Л**. прави едно сравнение между двѣтѣ системи, въ она видъ, въ който се развили въ послѣдния периодъ на езическата цивилизация и въ първитѣ вѣкове на християнската култура, и заедно съ това излага причинитѣ, които сж докарали до тържеството на християнството въ Европа. *History of England of the XVIII-th century* (*Историята на Англия въ XVIII-и вѣкъ*) [Лондонъ, 1878—1890] прѣдставлява първия по врѣме опитъ на философската история на тая страна за она периодъ врѣме, когато се създада аристократическа и свободна Англия. Други **Л**-ви съчин. сж *Poems* (Лонд. 1891), *A History of Ireland of the XVIII-th century* (Лонд., 1892). Главнитѣ **Л**-ви съчинения сж прѣведени на германски езикъ; руский прѣводъ (отъ А. Н. Пипина) на *Историята на рационализма* (т. I, СПб. 1871) се спрѣлъ на тоя томъ, по причина на едно недоразумѣние между прѣводача и духовната цензура.

Лековѣрие-ность. Готовность или наклонность да се вѣрва на всичко безъ разборъ. — **Лековѣренъ**. Който вѣрва лесно и безъ испытване на всичко.

Лекожъ (*Шарль*). Французски композиторъ на лека и блескава музика, род. въ 1832. Въ 1852 добилъ втората награда отъ Консерваторията, а въ 1857 станжлъ обширно извѣстенъ като композиторъ. Между по-главнитѣ отъ композициитѣ му сж слѣднитѣ: *Ondines au Champagne*; *Mysotis*; *Cabaret de Ramponneau*; *Girofle-Girofla*; *l'Amour et son Carquois*; *Fleur de Thé*; *Jumeau de Bergaume*; *la Petit duc*; *Fille de Madame An-*